

پیشگفتار

دومین نامه پطرس

در آن دوران در بین یهودیان مرسوم و معمول بوده است: بدین معنی مرد بزرگی که مرگ خود را نزدیک می‌دید پیش از مردن مطالبی را به عنوان خداحافظی نوشته و نکات مهم عقیدتی را که لازم می‌دانسته برای افراد جمعیت خود تشریح و یادآوری می‌نمود. اکنون این سؤال پیش می‌آید: نامه‌ای که با این وضعیت مخصوص تنظیم شده آیا شایسته است جزو نوشته‌های عهد جدید منظور گردد؟ و خواننده امروزی که بیشتر علاقمند است مطالب به صورت «بحث و بررسی و استدلال» باشد در برابر دشنام‌ها و ناسزاهایی که در فصل دوم آمده است، ممکن است همین سؤال را مطرح نماید.

به هر صورت این نامه درباره تفسیر نوشته‌های مقدس و آنچه الهام می‌کنند همچنین در مورد نوشته‌های برحق توضیحات تازه‌ای می‌دهد: بدین معنی که پیامبری‌های عهد عتیق و گواهی رسولان را در یک ردیف قرار داده و آنها را پایه ایمانی محکم می‌شمارد (۱:۹؛ ۳:۲). در هیچ یک از نوشته‌های عهد جدید جنبه الهامی نوشته مقدس به این صراحت بیان نشده است. نویسنده اظهار می‌کند: «هیچ یک از اظهارات پیامبران تعبیر و تفسیری شخصی و خصوصی نیست بلکه کسانی بوسیله روح القدس از جانب خدا سخن گفته‌اند» (۱:۲۰-۲۱). همچنین در این نامه، برای نخستین بار از

نوع ادبی و مسائل خداشناسی

نویسنده پس از سلام معمولی (۱:۱-۳) جنبه الهامی مسیحیت را یادآوری می‌کند (۱:۳-۱۳) و می‌گوید فرد مسیحی که در هم‌رأیی با سرشت الوهیت زندگی می‌کند (۱:۴) به قدوسیت خوانده شده و لازم است به سخنان رسولان و پیامبران وفادار باشد (۱:۱۲-۲۱)، زیرا موعظه‌های مسیحیت داستانهای ساختگی نیست (۱:۱۶) بلکه این موعظه‌ها بر پایه گواهی رسولان و سخن پیامبران است که بوسیله روح القدس الهام شده است (۱:۲۱).

سپس نویسنده حمله‌های شدید و مختلفی علیه معلمان دروغین آغاز نموده، نادرستی عقاید و فساد اخلاقی ایشان را نشان داده و برملا می‌نماید (۲:۱-۲۲) و می‌نویسد که مجازات و کیفر ایشان مسلم و غیرقابل احتراز است همچنانکه در گذشته، فرشتگان عاصی و اهالی سدوم و غموره به کیفر رسیدند (۲:۶). پس از این مطالب طولانی مجدداً آنچه را در فصل ۱ آغاز کرده بود با مسئله تأخیر در باز آمدن مسیح مطرح نموده (۳:۳-۱۳) و می‌نویسد که خدا شکیباست ولی روز او فرا خواهد رسید (۳:۹).

بالاخره نامه با دعوت به هوشیاری و مراقبت پایان می‌یابد (۳:۱۴-۱۸).

این نوشته پیش از آنکه به صورت یک نامه باشد شبیه «وصیت نامه»‌هایی است که

جمعیت، آزادی دروغین وعده داده و جمعیت را به تباهی بکشند (۱۹:۲). نظریات فاسد این افراد هم از نظر خداشناسی و هم از نظر اخلاقی برخلاف آیین است. این معلمان دروغین منکر خداوند می باشند و حال آنکه خداوند ایشان را بازخرید کرده است. این بی دینان فرشتگان را حقیر می شمارند (۱۰:۲-۱۱) و از نظر اخلاقی زندگی در فسق و فجور می گذرانند و از گناه کردن باز نمی ایستند (۱۴:۲).

در تعیین هویت این افراد بعضی از مفسران نام «گنوسی ها» را ذکر کرده اند که ادعا دارند موهبت شناخت برتری داشته و از آزادی کامل برخوردارند. این افراد جسم و امور جسمانی را حقیر می شمارند با این همه زندگی بی بند و باری می گذرانند. بدین سان می توان اشتباهات آنان را هم از نظر خداشناسی و هم از نظر اخلاقی توضیح داد. به همین سبب نویسنده در مورد «شناخت» مسیحیت اصرار کرده و آن را در مقابل دانش بی دینان می آورد (۱:۲، ۳، ۵، ۸، ۱۲، ۱۶:۲-۲۰:۲؛ ۳:۱۷-۱۸). اما در مورد حقیر شمردن «شکوهندی ها» به دشواری می توان منظور نویسنده را دریافت.

زیرا در آیین یهود و مخصوصاً در بین فرقه اسنیاں ذکر نام فرشتگان ممنوع بوده تا احترام فرشتگان رعایت شده و نام آنها در امور سحر و جادو بکار برده نشود. یا اینکه این افراد کافر، منکر وجود و حقیقت فرشتگان و یا برتری آنها می شدند و از افکار و نظریات پولس فراتر می رفتند که فقط یادآوری و تأکید می کرد فرشتگان پایین تر از مسیح هستند (افس ۱:۲۱؛ کول ۲:۱۵). به هر صورت نمی توان هویت بی دینان را دقیقاً تعیین نمود زیرا نویسنده در پرخاش ها و ناسزاهایی که در فصل دوم بکار برده است کلمات و

مجموعه نامه های پولس یاد شده (۳:۱۵-۱۶) و گرچه تمام نامه های پولس را ذکر ننموده، آنها را جزو نوشته های مقدس بشمار آورده است.

بالاخره نکته جالب دیگر این است که در این نامه موضوع تأخیر در باز آمدن مسیح به طور قاطع مطرح شده و می نویسد کسانی می گویند: «وعده باز آمدن (خداوند) چه شد؟ زیرا از موقعی که بدران کلیسا مرده اند همه چیز به همان گونه مانده است که از آغاز آفرینش بود» (۳:۴). نویسنده این اظهارات را دلیل بر بی ایمانی اعلام کرده و کوشش می کند پاسخی به آنها بدهد و می گوید: طوفان نوح که فرا رسید تجسم قبلی از داوری نهایی بود و سپس آن را به روش دوران خود توصیف می نماید (۳:۶). می گوید: دنیای کهن بوسیله آتش نابود خواهد شد تا جای خود را به آسمانهای نو و زمینی نو بدهد که در آن عدالت برقرار خواهد بود (۳:۱۰-۱۵). ضمناً موضوع زمان برای خداوند وجود ندارد: یک روز برای او به مانند هزار سال است و هزار سال به مانند یک روز» (۳:۸). تأخیری که می گوید از شکیبایی و محبت او ناشی می شود. می خواهد به هرکسی فرصت توبه و گرایش بدهد به طوری که از هم اکنون همگی در قدوسیت زندگی نمایند. نویسنده با این گونه آموزش که بر مبنای توصیف وقایع پایان روزگار است ابعاد مهمی برای زندگی مسیحی قائل می شود.

مخاطبان نامه و دشمنان مسیحیت

در مورد دشمنان مسیحیت، نویسنده از «کافرانی» سخن می گوید که در کلیسا رخنه کرده اند (۱:۲). این افراد کسانی هستند که به مسیحیت گرویده ولی بعداً از آن برگشته اند و اکنون ممکن است به افراد

مشابه نامه یهودا را توضیح داده و روشن می‌کند، بعضی قسمت‌های نامه یهودا را که ممکن است در نظر خوانندگان عجیب جلوه نماید مخصوصاً در نظر آنان که از احادیث و نوشته‌های ساختگی اطلاع ندارند حذف می‌کند: مثلاً مبارزه میکائیل فرشته (یهو ۹)، فحشای فرشتگان (یهو ۶)، نقل قول از خنوخ (یهو ۱۴). به طوری که می‌توان از خود پرسید آیا نویسندگان دومین نامه پطرس، مخصوصاً در مورد مطالب نوشته‌های ساختگی تجاهل می‌کند، به هر صورت نمی‌توان پاسخ صریحی داد.

از سوی دیگر در دومین نامه پطرس موضوع ایراد بر تأخیر باز آمدن مسیح مطرح شده است در صورتی که در نامه یهودا سخنی در این باره نیست.

این تفاوت‌ها نشان می‌دهد که دومین نامه پطرس در محافلی تنظیم شده که در یهودیگری ریشه داشته‌اند و متأخر بر نامه یهودا می‌باشد. ضمناً این محافل با دنیای یونانی و یونانی‌گرایی موافق و مساعد بوده‌اند زیرا علاوه بر حذف بعضی مطالب که قبلاً ذکر گردید زبان یونانی را با مهارت و ظرافت بکار برده و حتی کلمات مرکب و نادر و گاهی با تکلف بکار می‌برد، چنانکه تعداد ۵۶ کلمه از این نوع در نامه بکار برده شده و این نسبت خیلی بیشتر از سایر نوشته‌های عهد جدید است اکنون این سؤال پیش می‌آید: آیا این نامه ثمره کوشش‌های رسول است تا گرایش‌های مخصوص و مختلفی را که در نامه یهودا بیان شده است با یکدیگر سازش دهد؟ و همچنین جریان‌های فکری دیگری نظیر مفاد نامه‌های پولس را که بیشتر مساعد و پذیرا هستند هم آهنگ سازد. آیا منظور نویسندگان تلفیق گرایش‌های مختلف در داخل کلیسای اولیه بوده است؟ از سوی دیگر چون این نامه

اصطلاحات معمولی بکار می‌برد و چنانکه گفته شد «چهره نمونه» ای از فرد بی‌دین ترسیم می‌نماید.

مخاطبان نامه با نوشته‌های مقدس و احادیث مکاشفه‌ای یهود آشنا هستند زیرا نویسندگان بارها به این نوشته‌ها اشاره می‌کند بدون اینکه آنها را صریحاً نقل نماید (به استثنای ۱: ۱۷): مثلاً موضوع فرشتگان عاصی (۲: ۴)، طوفان نوح (۲: ۵)، سدوم و غموره (۲: ۶-۷)، بلعام بن بصور (۲: ۱۵) و احادیث مربوط به مبادی دنیا که بوسیله آب از بین رفته و انهدام دنیا که بوسیله آتش انجام خواهد شد. این نامه و نامه یهودا، مخصوصاً در ۲: ۱-۳ ارتباط و شباهت آشکاری دارند. در این دو نامه نظریات مشابهی ذکر شده که اکثراً با کلمات یکسانی بیان شده‌اند، در صورتی که کلمات مذکور به ندرت در مجموعه نوشته‌های عهد جدید بکار برده می‌شود. چنین به نظر می‌رسد که این دو نامه جریان نظریات مشابهی را پیروی می‌کنند. مثلاً در هر دو نامه بحث و استدلال علیه معلم‌ان دروغین است و در هر دو مورد آنان را «مسخره‌کنندگان شگاک» نامیده‌اند (۲- پطرس ۳: ۳؛ یهو ۱۸)، کسانی هستند که مطالب عجیب اظهار می‌نمایند (۲- پطرس ۲: ۱۸؛ یهو ۱۶) و بیشرمانه سورچرانی می‌نمایند (۲- پطرس ۲: ۱۳؛ یهو ۱۲). ضمناً گناه ایشان نظیر گناه فرشتگان عاصی، سدوم و غموره و بلعام است.

بنابراین چنین می‌نماید بعضی مطالب و نظریاتی که در دومین نامه پطرس آمده از نامه یهودا گرفته شده است مگر اینکه هر دو نامه مستقیماً از نوشته قدیمی‌تری گرفته باشند (که خیلی کمتر محتمل است). به هر صورت دومین نامه پطرس نظیر نوشته‌ای فرعی و تابع بر نامه یهودا است و به طور کلی نویسندگان قسمتهای

این نامه‌ها و همچنین سایر نوشته‌های رسولان و پیامبران را جزو نوشته‌های مقدس بشمار می‌آورد.

از سوی دیگر نمی‌توان تاریخ تنظیم این نامه را خیلی به عقب برد زیرا احادیث یهودی - مسیحی فراوانی در آن ذکر شده است. بنابراین تاریخ نگارش آن سال ۱۲۵ میلادی پیشنهاد می‌شود که البته امکان اینکه پطرس نامه را نوشته باشد منتفی است.

آیا می‌توان گفت که مجمعی وابسته به پطرس وجود داشته و در آن مجمع بر طبق آموزش‌های رسول این نامه را به صورت وصیت نامه روحانی او تنظیم کرده باشند؟ در این مورد لازم به یادآوری است که بر طبق روایت اوزبیوس (تاریخ مذهبی، جلد دوم، ۱:۶) مرقس که مدتی همکار پطرس بوده (ر.ک ۱- پطر ۵:۱۳) اهالی اسکندریه را به انجیل خوانده و این نامه در آنجا پذیرفته شده بود. لازم به یادآوری است دومین نامه پطرس و مکاشفه یوحنا نوشته‌هایی هستند که با اشکالات زیادی جزو نوشته‌های برحق شناخته و پذیرفته شده‌اند و این نامه بدو بوسیله کلیسای اسکندریه در مجموعه کلیساها وارد شده و پذیرفته گردید. ضمناً کمی پیش از سال ۲۰۰ میلادی، هنگامی که فهرست نوشته‌های برحق (موراتوری) تنظیم گردید، این نامه جزو فهرست مزبور نبود. اولین بار اوريجن (متولد ۱۸۵ یا ۱۸۶ میلادی، وفات ۲۵۴ میلادی) از این نامه یاد کرده و آن را جزو نوشته‌های مورد اعتراض نام برده است و فقط در قرن پنجم میلادی اکثریت کلیساها و در قرن ششم میلادی کلیسای سوریه آن را پذیرفته بودند. با این همه دومین نامه پطرس در حدود سال ۲۰۰ میلادی جزو یک ترجمه قبطی عهد جدید منظور شده و در پایان قرن سوم میلادی در پایروس ۷۲ ذکر شده بود.

بدو در کلیسای اسکندریه پذیرفته شده ولی کلیسای سوریه آن را نپذیرفته بود می‌توان گفت از محافل مسیحیانی می‌آید که قبلاً یهودی بوده و در دنیای یونانی پراکنده بودند.

نویسنده نامه و تاریخ نگارش

نویسنده خود را شمعون پطرس رسول می‌خواند (۱:۱) و در بند ۳:۱ که سخن از نخستین نامه است به آسانی درک می‌شود که منظور نخستین نامه پطرس می‌باشد؛ علاوه بر این نویسنده یادآوری می‌کند در هنگام تجلی خداوند حضور داشته (۱:۱۶) و بالاخره اعلام می‌کند که بزودی مرگ او فرا می‌رسد (۱:۱۴).

این تعیین که همواره مورد بحث و تردید بوده مشکلات زیادی ایجاد می‌نماید. از یک طرف نبایستی اطلاعاتی را که نویسنده درباره زندگی خود می‌دهد سریعاً پذیرفت؛ زیرا این طرز نگارش نوشته‌هایی از نوع «وصیت نامه» است.

از سوی دیگر تفاوت‌های روش نگارش بین دو نامه خیلی زیاد است: در دو نامه بین کلماتی که بکار برده شده است ۵۹۹ کلمه متفاوت هستند و فقط ۱۰۰ کلمه مشترک دارند؛ ضمناً پایان روزگار در دو نامه به یک گونه ذکر و توصیف نشده است و این تفاوت‌ها ایجاب می‌کند که بین نگارش دو نامه مدت نسبتاً طولانی گذشته باشد.

چنین به نظر می‌رسد که نویسنده جزو نخستین نسل مسیحیان نبوده و مسیحیان نسل درگذشته بوده‌اند (۳:۴). بالاخره این نامه متأخر بر نامه یهودا است که تاریخ نگارش آن را آخرین دهه‌های قرن اول میلادی می‌دانند ضمناً در این نامه از فهرست نوشته‌های برحق یاد شده و نوشته است مجموعه‌ای از نامه‌های پولس وجود دارد که گرچه کامل نیست، اما

دومین نامه پطرس

درود و سلام

هوس ها در جهان هست رهایی یافته اید.
به همین سبب همه کوشش خود را بکار
برید تا به ایمان خود فضیلت، و به فضیلت
[خود] دانش بیفزایید،^۶ و به دانش
خویشستن داری، و به خویشستن داری
مقاومت^d، و به مقاومت پارسایی،^۷ و به
پارسایی دوستی برادرانه، و به دوستی
برادرانه محبت^e.^۸ زیرا با داشتن اینها، و به
فراوانی داشتن، برای شناختن خداوند ما
عیسی مسیح شما را نه بی ثمر، نه بی فایده
نخواهند گذاشت.^۹ اما آنکه این چیزها را
ندارد کور است و کوتاه بین^f و فراموش
کرده خود را از گناهان گذشته پاک نماید.^g
بدین سبب، ای برادران، بیشتر به
استواری کوشش کنید تا فرا خوانده شدن و
برگزیدگی شما مطمئن بماند^h زیرا با این
کار هرگز سقوط نخواهید کرد.^{۱۱} زیرا

۱ از شمعون پطرس، برده و رسول
عیسی مسیح، به آنانکه [همان]
ایمان گرانها را مساوی ما در عدالت خدای
ما و نجات بخش عیسی مسیح^a دریافت
کرده اند؛^۲ فیض بر شما و صلح فراوان باد
در شناخت [حقیقی] خدا و خداوند ما
عیسی [مسیح]!^{aa}

الهام مسیحیت

۳ چنانکه قدرت خدایی او، هر آنچه
زندگی و پارسایی است به ما عطا کرده، با
شناختن آنکه ما را بوسیله شکوه و نیروی
۹-۲ پطرس: فعال^b خود دعوت نموده است.^۴ بوسیله
اینها وعده های گرانها و عظیم به ما داده
شده تا بوسیله آنها شما در سرشت خدایی
سهیم شوید^c، چون از فساد که به سبب

- a- در نسخه های دیگری چنین است: بوسیله عدالت خدای ما و نجات بخش عیسی مسیح. بعضی از محققان به سبب متأخر بودن تاریخ نگارش نامه و پیشرفت در علم شناخت مسیح این عبارت را پذیرفته اند.
- aa- در بیشتر نسخه ها، واژه «مسیح» نیامده است.
- b- شکوه و نیروی فعال. در نوشته های عهد عتیق این دو کلمه به مفهوم قدرتی بکار برده می شود که خدا بوسیله آن تجلی می نماید و در اینجا این دو کلمه در مورد مسیح بکار برده شده است. کلمه یونانی که نیروی فعال ترجمه شده در بند ۵ نیز آمده و در آنجا در مورد انسان است و فضیلت ترجمه می شود.
- c- این عبارت که در نوشته های عهد جدید فقط در اینجا بکار برده شده است، کلیسای کاتولیک در آداب برگزاری عشاء ربانی آن را در مراسم هدایا منظور نموده است.
- d- یعنی پایداری کردن، مخصوصاً هنگامی که دشواریها پدیدار می شوند.
- e- این گونه بر شمردن فضایل (یا معایب) در ادبیات مسیحیت اولیه و در ادبیات یهودیانی که در دنیای یونانی آن دوران پراکنده بودند (یونانی گرایان) فراوان است.
- f- ترجمه دیگر: کور است و کورمال راه می رود. از پس نزدیک بین است کور است.
- g- بوسیله تعمید.
- h- در چند نسخه خطی معتبر نوشته شده است: تا بوسیله اعمال نیک شما پایدار بماند.

بدین گونه، ورود در ملکوت جاودانی خداوند ما و نجات بخش عیسی مسیح، به وفور به شما عطا خواهد شد.

وفاداری به سخن رسولان و پیامبران

۱۲ بدین سبب بایستی همواره دربارهٔ این چیزها به یاد شما بیاورم با اینکه می دانید و در حقیقت کنونی پایدار هستید. ۱۳ و به نظر من صحیح است تا وقتی که در این خیمه هستیم^۱ به وسیله یادآوری شما را آگاه کنم، ۱۴ می دانم که بزودی خیمه خود را ترک خواهیم کرد^۱، همان گونه که خداوند ما عیسی مسیح نیز به من نشان داده است. ۱۵ اما همچنان کوشش خواهیم کرد، شما پس از عزیمت من در هر زمان بتوانید این چیزها را به یاد آورید^k. ۱۶ زیرا در پی داستانهای ساختگی^۱ نرفته ایم که قدرت و حضور خداوند ما عیسی

یهو ۵

۲-قرن ۵:۱۰؛
یو ۱۸:۱۹-۲۱

مسیح را به شما شناسانده ایم بلکه چون گواهان عینی او بوده ایم^m. ۱۷ زیرا از خدای ۸-۲:۹ پدر افتخار و شکوه دریافت کرد وقتی که بوسیله شکوه مجللⁿ صدایی به او رسید: «این پسر محبوب من است که از او خشنودی دارم^o». ۱۸ و این صدا را که از آسمان می آمد ما شنیده ایم، وقتی که با او بر روی کوه مقدس بودیم.

۱۹ و سخن نبوت محکم تری داریم^p و خوب می کنید که به آن توجه نمایید، به مانند چراغی که در جایی تاریک می درخشد تا اینکه روز روشن شود و ستارهٔ صبح در دلهای شما طلوع نماید.

۲۰ و بدو بدانید که هیچ نبوتی^{pp} نوشتهٔ ۲-تیمو ۳:۱۶؛ ۱-پطرا ۱۱:۱-۲ مقدس از تفسیری خصوصی ناشی نمی شود^q. ۲۱ زیرا یک نبوت هرگز بوسیله ارادهٔ انسان نیامده است بلکه بوسیله روح القدس وادار شده اند که انسانهایی^r از سوی خدا سخن گفته اند^s.

i- ترجمهٔ دیگر: تا وقتی که در این دنیا هستیم. کلمهٔ خیمه که در متن یونانی بکار برده شده جنبهٔ موقتی و ناپایدار بودن زندگی آدمی را نشان می دهد. ر. ک ۲-قرن ۵:۵-۵.

j- ترک کردن خیمه به مفهوم فرا رسیدن مرگ است. (ر. ک بند قبلی)

k- ممکن است نویسنده اشاره به نامهٔ خود می کند که حاوی خلاصهٔ آموزش او است.

l- ترجمهٔ تحت اللفظی: اساطیر سفسطه آمیز. نویسنده این کلمات را فقط برای استدلال بکار نمی برد بلکه منظور او روشی است که رقیبان نوشته های مقدس را با توجه به اساطیر و افسانه های ارباب انواع تعبیر و تفسیر می کردند (احتمالاً گنوستیک ها بودند).

m- ترجمهٔ تحت اللفظی: برای اینکه گواه عینی عظمت او بوده ام. عظمت خدا چیزی است که بوسیله آن خدا در درخشندگی جلال خود متجلی می شود.

n- بعضی مترجمان کلمهٔ خدا را می افزایند: بوسیلهٔ شکوه مجلل خدا... تا مفهوم این عبارت عبری روشن تر باشد. o- ر. ک مت ۱۷:۵.

p- ممکن است ترجمه نمود: همچنانکه سخن پیامبران را به طریق اولی سخن محکم تر می شناسیم... در این صورت بند ۱۹ به عنوان نتیجه گیری توضیحاتی خواهد بود که در بندهای ۱۶-۱۸ آمده است: وانگهی تجلی مسیح به سخن پیامبران حقیقت بخشیده و استحکام آنها را نشان داده است.

pp- ترجمهٔ دیگر: پیشگویی.

q- ممکن است ترجمه نمود: از فکر خود پیامبر ناشی نمی شود.

r- در بعضی از نسخه های خطی در اینجا کلمه مقدس افزوده شده است.

s- در این قسمت مخصوصاً در دو بند آخری جنبه الهامی نوشته های مقدس یادآوری و تأیید شده است و اینکه بایستی آنها را برطبق احادیث و سنن رسولان تفسیر نمود.

علیه معلّمان دروغین

۲- ۱۲: ۳-۲: ۳-۲
 ۱۳: ۲۱-۲۳: ۲۳
 ۱- تیمو: ۴

۲

همچنین در بین مردم نیز انبیای دروغین پیدا شدند، چنانکه در میان شما معلّمان دروغی خواهند بود، که فرقه‌های^۱ مخرب گمراهی را پنهانی خواهند آورد، و استادی که ایشان را باز خرید کرده انکار خواهند نمود، و بر روی خود تباهی عاجلی خواهند آورد.^۲ و کسان بسیاری هرزگی‌های ایشان را پیروی خواهند کرد، و بوسیله^۳ ایشان به راه حقیقت^۴ توهین خواهد شد.^۵ و به سبب حرص، با سخنانی جعلی از شما بهره برداری خواهند کرد، برای ایشان از مدت‌ها پیش محکومیت بیکار نمانده و هلاکت نمی‌خواهد^۶ زیرا اگر خدا فرشتگانی را که گناه کرده بودند معاف نکرده، بلکه با زنجیرهای ظلمت در جهنم^۷ انداخته و برای داوری نگهداشته است^۸؛ و اگر دنیای کهن را معاف نداشته، بلکه هشتمین نفر، نوح^۹ منادی عدالت را

یهو: ۴
 اش: ۵: ۵۲

یهو: ۶

محافظة کرده [درحالی که] طوفان را بر روی دنیایی از بی‌دینان آورده است؛^{۱۰} و اگر شهرهای سدوم و غموره را به خاکستر تبدیل کرده و به [زیر و رو شدن] محکوم ساخته تا عبرت بی‌دینان [آینده] باشد؛^{۱۱} و اگر لوط عادل را که از رفتار هرزه بی‌بندوباران پریشان بوده نجات داده،^{۱۲} زیرا این [مرد] عادل که در میان ایشان زندگی می‌کرد، با دیدن و شنیدن کارهای بی‌قانونی روزانه روح عادلش در شکنجه بود،^{۱۳} پس خداوند می‌داند که پارسایان^{۱۴} را از تجربه‌های بخشد و ستمکاران را برای کیفر در روز داوری نگهدارد،^{۱۵} و مخصوصاً آنان را که به سبب هوس پلید جسم رفته و خداوندی^{۱۶} را حقیر می‌شمارند، گستاخ و متکبرند و از کفر گفتن به شکوه‌مندی‌ها [بر خود] نمی‌لرزند.^{۱۷} و حال آنکه فرشتگان که در قدرت و نیرو برترند، علیه ایشان نزد یهو^{۱۸}

یهو: ۱۹
 ۲- تسلا: ۵: ۱
 بنسی: ۱۶: ۷-۱۰
 لوی: ۱۷: ۲۹

یهو: ۶
 ۱- قرن: ۱۰: ۱۳

t- کلمه یونانی را که در بالا فرقه ترجمه کرده ایم به معنی حزب یا مکتب عقیدتی است (ر. ک اع ۵: ۱۷؛ ۵: ۲۶) و هرگاه به معنی بد کلمه گرفته شود به مفهوم تفرقه و تقسیم و دسته بندی است که جمعیتی را تضعیف نماید (ر. ک غلا ۵: ۲۰؛ ۱- قرن ۱۹: ۱۱) و خلاصه یک فرقه است؛ همچنین به معنی عقیده‌ای است که فرقه‌ای تعلیم می‌دهد. این کلمه در دورانهای متأخرتر به معنی ارتداد یا الحاد بکار برده شده است. به طوری که استنباط می‌شود منظور نویسنده در اینجا فرقه گمراهی معلّمان دروغین است و نه اینکه دسته بندی و فرقه متشکلی باشد.

u- در اینجا منظور از راه حقیقت ایمان مسیحیت است و آنانکه از آن پیروی می‌کنند. ر. ک اع ۲: ۹؛ ۹: ۱۹؛ ۲۳: ۲۴؛ ۱۴.

v- کلمه یونانی «تارتار» یکی از نام‌هایی است که یونانیان در مورد جهنم بکار می‌بردند.

w- در دورانهای متأخر یهودیگری درباره^{۱۶: ۱-۴} عقاید و نظریاتی راجع به گناه فرشتگان (پسر خدا) و کیفر آنان پیدا شده و توسعه یافته بود (ر. ک کتاب خنوخ فصلهای ۱۹-۲۱).

x- نوح با همسرش و سه پسر و سه عروس، جمعاً هشت نفر می‌شدند (ر. ک ۱- پطرس ۳: ۲۰). نویسنده در مورد مفهوم رمزی عدد هشت اصرار و تأکید می‌نماید: بدین معنی که روز یکشنبه، هشتمین روز هفته و نخستین روز هفته جدید است و نوح که در عدالت دوران جدیدی را آغاز می‌کند نمونه و تصویر مسیح می‌باشد.

y- ترجمه دیگر: مردان راستکار.

z- کلمه خداوندی (بند ۱۰) احتمالاً در اینجا در توصیف مقام الوهیت است (ر. ک آموزش مذهبی دیدا که ۱: ۴). بنابراین، کلمه خداوندی ممکن است مظهر قدرت خدا یا دقیق‌تر گفته شود مظهر قدرت مسیح باشد که معلّمان دروغین منکر آن بودند (ر. ک ۲- پطرس ۱: ۲). شکوه‌مندی‌ها (بند ۱۰) نوعی از موجودات آسمانی هستند که در اینجا به بدی توصیف شده‌اند. پُرمدعایی و تکبر افراد مرتد آن است که خود را به جای خداوند می‌گذارند در صورتی که فقط خداوند می‌تواند فرشتگان عاصی را داوری نماید.

خداوند داوری توهین آمیز نمی کنند. ^{۱۲} اما یهو ۱۰ اینان، به مانند حیوانهای فاقد شعور که بوسیله طبیعت به وجود می آیند تا گرفتار شده و از بین بروند، درباره آنچه نمی دانند کفر می گویند؛ به همان تباهی تباه خواهند شد. ^{۱۳} اجرت بی عدالتی را در بی عدالتی خواهند داشت. زندگی شهوانی روز را لذت می شمارند؛ لگه ها و عیب هایی هستند که از گمراهی های خود خرسندند ^a درحالی که با شما سورچرانی می کنند. ^{۱۴} چشمانشان انباشته از زناکاری است و از گناه کردن باز نمی ایستند؛ روح های ناپایدار را [با طعمه] جلب می کنند؛ دلی ورزیده در آزمندی دارند؛ فرزندان لعنت هستند! ^{۱۵} راه راست را گذاشته، برطبق راه بلعام ^b [پسر] بصور گمراه شده اند، که اجرت بی عدالتی را پسندید. ^c ^{۱۶} اما حیوان بارکش زبان بسته ای با صدای انسانی حرف زده تخلف او را توبیخ کرد و دیوانگی نبی را متوقف ساخت. یهو ۱۲-۱۳ ^{۱۷} این اشخاص چشمه های بی آب هستند و مه هایی که تندباد می راند، و ظلمت تاریکی برای ایشان ذخیره شده است. ^{۱۸} زیرا حرف های تکبرآمیز تو خالی می گویند یهو ۱۶ و بوسیله هوسهای جسمانی، [بوسیله] هرزگی ها کسانی را که از اهل گمراهی [به زحمت] رها شده اند برمی گردانند. ^{۱۹} به

ایشان وعده آزادی می دهند و حال آنکه خودشان بردگان فساد هستند؛ زیرا آنکه تحت تسلط چیزی است برده [آن ۳۴:۸۰ چیز] است. ^d ^{۲۰} زیرا پس از اینکه با شناخت خداوند [ما] و نجات بخش عیسی مسیح از پلیدی های جهان گریخته بودند ^e مجدداً بوسیله آنها درگیر شده و تحت تسلط درآمده اند، و برای ایشان [وضعیت] آخر مت ۴۵:۱۲ بدتر از اولی است. ^{۲۱} زیرا برای ایشان بهتر یهو ۳ بود که راه عدالت را نمی شناختند تا اینکه پس از شناختن، از فرمان مقدسی ^f که به ایشان ابلاغ شده است برگردند. ^{۲۲} به ایشان [آنچه در] ضرب المثل حقیقی [گفته شده] فرا رسیده است: «سگ به آنچه خودش استفراغ کرده برگشته است» و «ماده خوک که شسته شده به غوطه خوردن در منجلاب برگشته».

روز خداوند تأخیر شده ولی خواهد آمد

^۳ ای محبوبان، الآن این دومین نامه ای است که به شما می نویسم تا در آنها بوسیله یادآوری ^h، ذهن پاک را در شما بیدار کنم. ^۲ برای یادآوری سخن هایی که انبیای مقدس از پیش گفته اند و یهو ۱۷ فرمان خداوند و نجات بخش که رسولان به

a- در تعدادی از نسخه های خطی نوشته شده است: در ضیافت های دوستانه خود.

b- در بعضی از نسخه های خطی به جای بلعام بصور نوشته شده است بلعام بعور مثل اعد ۵:۲۲.

c- بنا بر روایات یهودیان دورانهای متأخر بلعام حریص، پول دوست و منبع فساد بوده و در این باره تأکید شده است (ر.ک مکا ۱۴:۲).

d- یا برده کسی است که بر او غلبه کرده است.

e- منظور ایماندارانی هستند که سست و بی ثبات می باشند (ر.ک بند ۱۸).

f- منظور از فرمان مقدس مسلماً آموزشهای مسیحیت به طور کلی می باشد، مثل ۲- پتر ۳:۳ و ۱- تیمو ۱۴:۶.

g- ر.ک امث ۱۱:۲۶.

h- ترجمه دیگر: ... بوسیله یادآوری در شما تحریک کنم.

خداوند به مانند دزدی خواهد آمد و در آن
[روز] آسمانها با غرشی از بین خواهند
رفت، و عناصر سوزان تجزیه خواهند شد و
زمین و کارهایی که در آن است عیان خواهد
شد.^{۱۱} m. بدین سان که همه چیز نابود
خواهد شد [شما] باید چگونه [انسانهایی]
در رفتارهای مقدس و پارسایی باشید؟
^{۱۲} [درحالی که] در انتظار و خواهان آمدن
روز خدا هستید، بشتابید که در آن
آسمانهای مشتعل نابود و عناصر سوزان
ذوب خواهند شد.^{۱۳} اما آسمانها [بی نو] و
زمینی نوⁿ بر طبق وعدهٔ او انتظار داریم که
در آن عدالت سکونت دارد.

اش ۱۷:۶۵؛
مکا ۱:۲۱

موعظه و تشویق به هوشیاری

^{۱۴} ای محبوبان، چون انتظار این چیزها را
می کشید، کوشش کنید که [شما را] بدون
لگه و بی نقص در صلح بیابید.^{۱۵} و شکیبایی
خداوند ما را [همچون] نجات بنگرید،
چنانکه برادر محبوب ما، پولس بوسیله
حکمتی که به او داده شده به شما نوشته
است.^{۱۶} همچنان که در همه نامه ها از
اینها سخن می گوید و در آنها چیزهایی هست
که فهمیدن آنها دشوار است و [افراد]

یهو ۲۴؛
روم ۴:۲؛
مکا ۲۱:۲

شما [گفته اند]ⁱ.^۱ بدو این را بدانید که
در آخرین روزها مسخره کنندگانی با
مسخرگی [های] خود خواهند آمد که بر طبق
هوس های خود رفتار خواهند کرد،^۲ و
خواهند گفت: «کجا است وعدهٔ باز آمدن
او؟ زیرا از وقتی که پدران خوابیده اند،
همه چیز به همین گونه مانده است که از آغاز
آفرینش بود.»^۳ زیرا عمداً فراموش
می کنند^k که در گذشته بوسیله سخن خدا
آسمانها بوده و زمینی که از آب و بوسیله آب
تشکیل شده بود،^۴ و به همین [علت ها]،
دنیای آن وقت به زیر آب رفته و نابود شد!
اما آسمانها و زمین کنونی بوسیله همین
سخن به کنار گذاشته شده و برای روز
داوری و نابودی انسان های بی دین برای
آتش ذخیره شده اند.^۵ اما ای محبوبان،
[این] یک چیز از شما پنهان نماند: که در
نزد خداوند یک روز به مانند هزار سال و
هزار سال به مانند یک روز است.^۶ وعدهٔ
خداوند [در آمدن] تأخیر نمی کند، چنانکه
بعضی ها آن را تأخیر می شمارند، بلکه
نسبت به شما شکیبایی می کند و
نمی خواهد تعدادی نابود شوند، بلکه همگی
در توبه جایی داشته باشند.^{۱۰} اما روز

یهو ۱۸؛
۲-تسا:۲-۳:۱۲

پیدا ۹-۶

پیدا ۱۱:۷-۲۱؛
۱-پتر ۳:۲۰

i-ر. ک ۲:۲۱.

j- به طور کلی پدران، نسلهای اسرائیل هستند که وعده ها را دریافت کرده اند ولی ممکن است که در اینجا نویسنده به نخستین
نسل مسیحیان می اندیشد. منظور از خوابیده اند به مفهوم در گذشته اند است.

k- ترجمهٔ دیگر: وقتی که چنین ادعا می کنند فراموش می نمایند...

l- طوفان آتش از تصاویری است که در نوشته های مکاشفه ای یهودیان بکار برده شده و در اینجا طوفان آتش قرینه نخستین
طوفان یعنی طوفان آب دوران نوح است. به همان گونه که دنیای بی دینی دوران گذشته به زیر آب فرو رفته و نابود شده است،
دنیای بی دینی امروزی هم برای داوری و محکومیت آتش ذخیره شده که بی دینان را از بین خواهد برد؛ و باز هم به مانند دوران
گذشته عادلان از این بلا مصون خواهند ماند (ر. ک ۲:۵) و در دنیای جدیدی زندگی خواهند کرد که در آن عدالت حکمفرما
خواهد بود.

m- ترجمهٔ تحت اللفظی: پیدا خواهد شد. یعنی در برابر داوری خدا ظاهر خواهد شد. بیشتر مترجمان این عبارت را به طرز دیگری
درک کرده و ترجمه می کنند: سوخته خواهد شد.

n- ر. ک اش ۱۷:۶۵؛ ۲۲:۶۶.

بی معرفت و ناپایدار برمی گردانند، چنانکه نوشته‌های [مقدس] دیگر^{۱۰} را هم برای نابودی خودشان [برمی گردانند].^{۱۷} پس، شما ای محبوبان، که از پیش آگاه شده اید، هوشیار باشید تا بوسیلهٔ گمراهی بی بندوباران منحرف نشوید و از پابرجایی خودتان بیفتید.^{۱۸} بلکه در فیض و شناخت یهوه^{۲۵} خداوند ما و نجات بخش عیسی مسیح پیشرفت نمایید، شکوه بر او، اکنون تا به روز جاودانی. [آمین]!

۰- اشاره به مجموعه متن‌های الهامی و برحق کتاب مقدس است و از همان وقتی که دومین نامه پطرس تنظیم و نگاشته می‌شد نامه‌های پولس جزو نوشته‌های مقدس شمرده می‌شدند.